

Obsah

2	Úvodní slovo starostky	7	Jan Petr Arnošt Rohrer
3	Místní poplatky	9	Z kroniky Měchova: včelařský spolek
4	Informace z matriky	10	TJ Budoucnost
4	Před 20 lety	11	SDH Otročín
5	Farma Otročín	13	Svaz žen
6	Nicole Mašková		

Středně těžké

	5				1	3		
		3						4
				6	2			
4		2						8
	1	5	4		7	6	2	
7						1		9
			8	7				
6						2		
		7	1				9	

Obtížné

		3		5	2		6	
					6	4		9
6			4					
					5		1	3
9	8						4	5
2	3		1					
					1			7
1		7	6					
	4		5	3		9		

Úvodní slovo starostky

Vážení občané,

přiblížil se konec roku a je čas na krátké ohlédnutí...

Letos jsme již dokončili opravu kaple v Poseči, která byla postupně renovována od roku 2009. Kaplička je jednou ze tří památek na území obce, která je zapsána v Ústředním seznamu kulturních památek ČR. To znamená, že veškeré opravy a zásahy jsou vedeny pod odborným dohledem památkářů. Děkuji všem, kdo se na opravách podíleli a zvláště děkuji dárcům fin. prostředků – Karlovarskému kraji, společnosti FARMA Otročin s. r. o., firmě TIOMAN, s. r. o. – p. Moravec a paní Kamírové za bezplatné poskytnutí elektřiny při opravách. Mnohaleté úsilí na opravách završíme v příštím roce slavnostním vysvěcením naší kapličky.

V Otročině proběhla poslední etapa výměny stožárů a svítidel veřejného osvětlení v úseku od návsi směrem k farmě. Některé stožáry byly již značně zkorodované a hrozilo jejich zřícení. Výměnou svítidel dojde i k úspoře elektrické energie. Oprava byla realizována za finanční podpory Karlovarského kraje.

O čistotu ve vsích se opět starala skupina zaměstnanců, kteří byli zaměstnáni v rámci veřejně prospěšných prací. Na jejich mzdu byl poskytován příspěvek ze státního rozpočtu ČR, který je vyplácen prostřednictvím Úřadu práce. Děkuji jim za jejich pracovní nasazení.

V roce 2016 jsme požádali o dotaci na nákup dopravního automobilu pro naši jednotku. Dotace byla schválena a podpořena Karlovarským krajem ve výši 100 %. A 25. července se konalo v areálu Krajského úřadu Karlovarského kraje slavnostní předání dopravních automobilů pro jednotky sboru dobrovolných hasičů obcí Karlovarského kraje. Výbava jednotky se rozšířila o nový zásahový požární automobil zn. Toyota.

Věnujte prosím v tomto zpravodaji pozornost článku o místních poplatcích. Povinností občana je dle obecně závazných vyhlášek hlásit do 15 dnů veškeré změny, které u něj nastanou v rámci poplatků za odpad a psa. Např. pes mi pošel, prodal jsem chalupu, syn má již trvalé bydliště jinde, narodilo se mi dítě apod. Opravdu nejsem na úřadě vševědoucí a pak se stává, že při vašich platbách narazíme na situace typu: „pes mi pošel už dávno, proč to mám platit, když jsem chalupu prodal vloni, jsem odstěhován již od roku 2015“ atd. Změny hlásit písemně – lze vyplnit potřebný tiskopis přímo na úřadě, nebo tiskopis stáhnout z webových stránek obce, vyplnit a zaslat na úřad.

Přeji vám i vašim rodinám radostné prožití svátků vánočních a do roku nového hodně štěstí a spokojenosti.

Šašková

Místní poplatky

Za komunální odpady

Nezapomeňte, že při přihlášení k trvalému pobytu, při narození dítěte nebo při koupi chalupy ve správním území obce Otročin jste povinni přihlásit se i k poplatku za komunální odpad (při narození dítěte mají tuto povinnost jeho rodiče). **Tato povinnost je dána Obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.** Je k nahlédnutí v kanceláři úřadu nebo na webu obce.

Přihlášení k poplatkové povinnosti je nutné provést písemně **nejdéle do 15 dnů** a to i v případě novorozenců, tato povinnost leží na rukou rodičů dítěte.

Při jakékoli další změně, to je – stěhování, změna majitele nemovitosti, je třeba tuto změnu nahlásit **nejdéle do 15 dnů na úřadě**, rovněž nejlépe písemně. Pokud tuto změnu nenahlásíte, v evidenci poplatků zůstáváte stále poplatníky.

Při změně bydliště není samozřejmostí, že Vám bude odhlášen i poplatek.

Formulář k přihlášení i odhlášení je k dispozici v účtárně nebo i ke stažení na stránkách obce: www.otrocin.eu/urad/formulare. Sazba poplatku činí 500,- Kč. Poplatek je splatný nejpozději do 30. června příslušného kalendářního roku.

Úleva se poskytuje: osobám, které se soustavně připravují na budoucí povolání (žáci, učni, studenti), které prokáží ubytování mimo trvalé bydliště. Úleva se poskytuje ve výši 250,- Kč.

Ze psů

Nezapomeňte, že při pořízení pejska do rodiny z toho vždy plynou i nějaké ty povinnosti.

Kromě stravy, umístění, výcviku, odčervení a očkování je třeba informovat se i o poplatkové povinnosti dle místa bydliště, ve Vašem případě na Obecním úřadě v Otročině. Tato povinnost je dána Obecně závaznou vyhláškou č. 1/2011 o místním poplatku ze psů. Je k nahlédnutí v kanceláři úřadu nebo na webu obce.

Je třeba písemně nebo osobně přihlásit pejska (štěně) staršího 3 měsíců a to **nejdéle do 15 dnů**.

Při jakékoli další změně, to je – stěhování, změna majitele, ztráta, nebo případně úhyn, je rovněž třeba tuto změnu nahlásit, **nejdéle do 15 dnů na úřadě**, nejlépe písemně. Pokud tuto změnu nenahlásíte, v evidenci poplatků zůstáváte stále majiteli a musíte za psa platit.

Při změně bydliště není samozřejmostí, že Vám bude odhlášen i pejsek.

Formulář k přihlášení i odhlášení psa je k dispozici v účtárně nebo i ke stažení na stránkách obce: www.otrocin.eu/urad/formulare.

Sazba poplatku za kalendářní rok činí:

- a) za prvního psa 50,- Kč
- b) za druhého psa 70,- Kč
- c) za každého dalšího psa téhož držitele 200,- Kč

Poplatek je splatný nejpozději do 30. června příslušného kalendářního roku.

Děkujeme Vám za pochopení.

Drahomíra Veselovská, účetní

Informace z matriky

V letošním roce jsme přivítali do života nové občánky: Alexe Koláře, Rozárii Marešovou, Čeňka Mrhala, Sandru Sivákovou a Lukáše Staška.

V průběhu roku 2017 jsme se rozloučili s našimi spoluobčany: Petrem Kleistnerem a Annou Kučovou.

Životní jubilea oslavili:

70 let: Ivanka Čápková, Josef Kučera, Ladislav Mareš, Marie Václavíková, Marie Macháčková, Petr Kublent, Eva Vychytilová

75 let: Jiřina Neužilová, Alena Zelenková

80 let: Ján Lunter

81 let: Libuše Jonášová, Karel Havlík

83 let: František Tesař, Anna Kučová

84 let: Marie Dočkalová, Anastázie Dražanová, Libuše Hazmuková

85 let: Květoslava Čápková

86 let: Juliana Arnoltová, Božena Vavrochová, Marie Čermáková

87 let: Marie Pokorná, Verona Hajná

88 let: Miloslava Švecová

89 let: Jaroslava Matoušová

Před 20 lety, rok 1997 - 2. část

Společenské akce

Významnou roli na kulturním poli v obci hraje místní Myslivecké sdružení. Ani letos nebyli obyvatelé ochuzeni o myslivecký ples, který se pořádá v místním pohostinství, opět s Veselou šestkou. V sále vyzdobeném mysliveckými trofejemi a plakáty s mysliveckými motivy bylo až do tří do rána veselo a živo. Nechyběla ani zvěřinová a porcelánová tombola.

Nejradostnější a nejbujnější částí zimy bývá masopust. I letos vyvrcholil maškarním průvodem na masopustní úterý a nevynechal žádný dům, ani kout vesnice. Bujaré veselí pokračuje v místním pohostinství za doprovodu tří muzikantů.

Společenský a kulturní život pokračuje velikonoční zábavou v režii místních hasičů. Ti mají na starosti postavení májky na návsi a doprovodný kulturní program. A také zabezpečují sponzorsky i organizačně den dětí.

Zdravotnictví

Svoji činnost ukončil zubní lékař MUDr. Žemlička.

Ordinace obvodní lékařky se přestěhovala do budovy bývalé mateřské školy. MUDr. Lukešová zde ošetřuje své pacienty jednou za čtrnáct dní. Do budovy bývalé školky byla umístěna i obecní knihovna. O čtenářské a literární zájmy občanů se nadále stará bývalý ředitel školy J. Plešinger.

V pohostinství působí od září J. Vytiska. V hospodě se pořádají turnaje v šipkách.

Farma Otročin

Vážení,

rok 2017 provázal opět na Farmě Otročin rozsáhlé investice na zmodernizování chovu a efektivně navazuje na investice z roku 2016.

Na jaře jsme přešli v produkční stáji na novou technologii, a to automatické shrnování tekutého hnoje, kdy shrnovací lopaty stírají v pravidelných intervalech tekutý kravský hnůj, který dále prochází přes další novou technologii tzv. separátor. Ten z tekutého hnoje odděluje tuhou část tzv. separát, který nově používáme jako stelivo pod krávy v produkční stáji. Dále vzniká tzv. digestát, který shromažďujeme ve velkoobjemové jímce. Digestát slouží jako tekuté statkové hnojivo, a to využíváme efektivně v podzimní předseťové přípravě na našich polích a poprvé ho také použijeme na jaře 2018 jako jarní přihnojování obilovin.

Další investicí, kterou jsme uskutečnili, je demolice starých a kapacitně nedostačujících senážních jam za produkční stájí. Senážní jámy nahradily nové, moderní s kapacitou téměř 10 tisíc tun senáže. Vnitřky senážních jam byly kompletně vyasfaltovány, tak jako staré povrchy v areálu. Nezapomnělo se ani na zadní příjezdovou komunikaci, po které chodí krávy v létě na pastvinu. Asfalt se položil přibližně na 7 000 m².

Investovali jsme i do nové zemědělské techniky, která je naváděna po polích pomocí GPS. Tato inovace nám šetří pohonné hmoty, osivo, opotřebení strojů, čas zaměstnanců, statková hnojiva a hlavně nám pomáhá k preciznímu a efektivnímu hospodaření.

Velice důležitou inovací a z dlouhodobého hlediska i výhodnou investicí je nakoupení chytrých obojek všem kravám a starším jalovicím. Obojek umí přesně určit, kdy má kráva říji a je nejlepší čas jí připustit a také slouží ke sledování její aktivity. Tyto obojky rychle vyhodnotí, pokud kráve začíná nějaký zdravotní problém a zootechnici na něj mohou okamžitě a v předstihu zareagovat.

Přes léto jsme postavili další nové ohrady, které přispěly k tomu, že od jara do podzimu jsme schopni mít na pastvinách maximální množství jak krav, tak jalovic.

Koncem léta jsme spustili první Bio mlékomat v České republice, který je 24 hodin denně v provozu. Během pár dní se pro chutné čerstvé Bio mléko naučilo jezdit několik stovek spokojených zákazníků, kteří se k nám rádi vrací.

Na podzim jsme odstranili starou nevyhovující posklizňovou linku obilí, kterou do jara osadíme novými moderními technologiemi. Ty budou sloužit k rychlému čištění a dosoušení našeho Bio obilí.

A co nás čeká nového v roce 2018? Plánujeme nové inovace jako např. obojky monitorující blížící se porod u krav. Dále bychom chtěli pořídit automatické přihrnovače krmení do produkčního kravína a investovat do moderní stáje pro masný dobytek. Tyto technologie nám zefektivní práci a pomohou nám vytvářet náš společný sen a to je nejlepší Bio Farma v Evropě.

Za nejzásadnější úspěch roku 2017 však považuji stabilizaci personální. Do svých pozic nastoupilo několik nových mladých perspektivních sil, které jsou orientovány na cíl a výborně si rozumíme i po lidské stránce.

Děkuji všem svým kolegům za dobře odvedenou práci v roce 2017 a do přicházejícího roku 2018 Vám všem přeji zdraví a sílu překonávat vše, co život přinese jak v osobní, tak pracovní rovině.

S přátelským pozdravem

Richard Tintěra
ředitel společnosti

Z hasičárny až na mistrovství republiky

Dobrý den milí čtenáři!

Doufám, že článek o tom, že když se chce, jde úplně všechno, se Vám bude líbit.

Jmenuji se Nicole Mašková a bydlím v Měchově - tam na konci světa. Moc zábavy tu není, a tak jsem byla ráda a asi nejen já, že jsem v roce 2014 u nás v hasičárně narazila na pingpongový stůl, který tam dal náš kamarád Bahňák. Nejdřív se jen tak pinkalo, nejvíc dospělí u piva, ale nechali občas zahrát i nás. Docela mě to bavilo, a tak jsem začala jezdit do Toužimi, kde trénovali dospělí - pro nás tam ještě neměli kroužek.

A pak to přišlo ☺. Dne 30. 10. 2015 můj táta založil v Toužimi kroužek stolního tenisu pro mládež. Byl to strašný šrumelec, přihlásilo se 22 dětí. Skoro celý rok jsme jen tak hráli a trénovali. Na svůj první turnaj jsem se dostala první víkend v říjnu 2016 ve Vintřově. Už tam jsem viděla, že něco umím a celkem mi to šlo. Hrála jsem docela vyrovnané zápasy s holkama, které to hrály třeba i pět let. Jezdila jsem po dalších turnajích a dokonce jsem jednou získala i bronzovou. Trénovalo se víc a víc...

Koncem roku nás popostrčil kamarád, který řekl, že má volné místo v autě, a že bychom mohli s ním jet na mistrovství republiky. A tak jsme jeli... Byl to zážitek. Začínala jsem na 149. místě, ale po dalších deseti republikových turnajích se pomalu začaly dostavovat výsledky. Na začátku nové sezony jsem už byla 41. v republice. Teď se pohybuju kolem dvacátého místa.

Zatím největší úspěch mám po vystoupení na posledním republikovém turnaji v Holicích, kde jsem byla třetí ☺. Mám ohromnou radost, když se mi daří vozit medaile a poháry z krajských turnajů starších žákyň, ale ještě více mě těší, když vidím, že se daří i mým ostatním kamarádům z našeho kroužku. Určitě je znáte: Franta Šindelář, Honzík Kokeš, Jirka Vohryzka, Kuba Hošek a spousta dalších. Všechny nás to moc baví a jistě se nám podaří dostat ještě výš. Držte nám prosím palce ☺.

Také bych chtěla moc a moc poděkovat všem našim sponzorům, zejména pak Holandii, OK-STS, J+M autodily, Stavebniny Toužim, obci Otročin a dalším. Posledně jmenovaná mi umožnila jet na celostátní soustředění do Hluku na Moravě a trénovat tam s republikovou špičkou.

Snad jsem vám dala příklad, že i na malé vesnici jdou dělat zázraky ☺ a třeba někomu dala i naději, že když bude někdo opravdu chtít, jde úplně všechno 🖐

Zdravím Vás a držte palce.

Vaše Nicole Mašková, Měchov

Slavní tisovští rodáci - stavitelé Rohrerové

3. část: Jan Petr Arnošt Rohrer

(*1687 Tisová, †1762 Rastatt)

Jan Petr Arnošt Rohrer byl synem stavitele, studnařského mistra a tesaře Michala Ludvíka Antonína Rohrera (*1650 Tisová, †1715 Rastatt) a mladším bratrem stavitele a architekta Jana Michala Ludvíka Rohrera (*1683 Tisová, †1732 Ettlingen), jejichž životy a díla jsme připomněli v předchozích Zpravodajích Otročina (č. 1/ 2015 a č. 1/2017).

I místem narození Jana Petra Arnošta Rohrera, známějšího v zahraniční literatuře jako Johann Peter Ernst Rohrer, byl mlýn na pravém břehu řeky Teplé, spadajícím po staletí k obci Tisová, a proto je Tisová ve všech dostupných podkladech oprávněně uváděna jako jeho rodiště.

Stejně jako život a dílo jeho otce a staršího bratra byl i život a dílo Jana Petra Arnošta Rohrera spojen s mnohaletým a celoživotním působením ve službách šlechticů Sasko-Lauenburských a později i šlechticů bádenských. Jeho otec Michal Ludvík Antonín Rohrer byl pozván Juliem Františkem (1641–1689), vévodou Sasko-Lauenburským, do Ostrova, ve kterém vévoda budoval rozsáhlou a mezinárodně proslulou residenci. Oba jeho synové, kteří ho do Ostrova doprovázeli, zde získávali své první cenné zkušenosti a mimo jiné zde mohli poznat a setkat se se slavnými staviteli M. Leuthnerem a K. Dientzenhoferem. Na další životní cesty Jana Petra Arnošta Rohrera a celou rodinu Rohrerů měly pak podstatný vliv především následující významné rodinné a historické události. V roce 1690 se mladší dcera vévody Julia Františka markraběnka Franceska Sibylla Augusta provdala za bádenského markraběte Ludvíka Viléma (1655–1705), proslulého vítěze z bojů s Turky, se kterým i po smrti vévody pokračovala s manželem v budování ostrovske rezidence. Po ukončení bojů s francouzskými vojsky v Bádensku se však rozhodli pro přesídlení do bádenského Rastattu a k obnovování válkou poničené země. Jan Petr Arnošt Rohrer s rodiči a starším bratrem byli ke spolupráci přizváni a přesídlili v r. 1697 do Bádenska rovněž a byli zde od počátku pověřováni různými významnými úkoly.

Nejvýznamnější stavební práce, které v Bádensku vykonal otec Jana Petra Arnošta Michal Ludvík Antonín Rohrer a jeho starší bratr Jan Michal Ludvík Rohrer, jsme uvedli v předchozích článcích.

Jan Petr Arnošt Rohrer spolupracoval na mnoha významných stavbách v Horním Porýní a severním Bádensku se svým bratrem Janem Michalem Ludvíkem Rohrerem, který, jak jsme již v předchozím sdělení uváděli, byl v r. 1707, ve svých pouhých 24 letech, markraběnkou Franceskou Sibyllou Augustou jmenován dvorním stavitelem Bádenska. Po jeho předčasné smrti v r. 1732, v jeho pouhých 49 letech, převzal Jan Petr Arnošt Rohrer tuto jeho vysokou funkci. Projektoval několik vlastních staveb, ale zejména zpočátku pokračoval a dokončoval díla, na kterých oba bratři spolupracovali. Dokončoval ale, jak je dále uvedeno, i stavby zahájené již italským stavitelem Domenicem Egidem Rossim, který byl v Bádensku původním dvorním stavitelem Sasko-Lauenburských, resp. bádenských šlechticů (do jeho odvolání z této funkce a nahrazení Janem Michalem Ludvíkem Rohrerem v r. 1707).

Janu Petru Arnoštovi Rohrerovi bylo dopřáno mnohem více let života a práce, než jeho staršímu bratrovi. Pro toto období byl významný nástup nového slohu - rokoka, který se široce promítal zejména ve stavitelství a významně ovlivnil architekturu pozdního baroka. V pracích Jana Petra Arnošta Rohrera je podle R. Grulicha vliv přicházejícího umění rokoka na jeho barokní stavby velmi zřetelný, ty působí živěji a odlehčeněji, což je podle něj patrné zejména na stavbách kostelů, navržených Janem Petrem Arnoštem Rohrerem.

Z řady stavebních děl Jana Petra Arnošta Rohrera je upozorňováno zejména na několik rastattských staveb: na budovu kolegia (Kollegiumgebäude, 1738), na studny Sv. Alexia (Alexisbrunnen, 1739), které jsou před radnicí v Rastattu, na stavbu radnice v tomto městě (1750), kdy navazoval a dokončoval práce zahájené zmíněným Domenicem Egidem Rossim, a na kostel Sv. Alexandra (1756). Z dalších pak na několik církevních staveb - na přestavbu kostela v Bietigheimu, na novou fasádu kostela Sv. Martina v Ettlingenu a na kostel v Busentalu.

Přehled nejvýznamnějších staveb Jana Petra Arnošta Rohrera uvedl ve svých článcích R. Grulich a je dosažitelný i na německých webových stránkách, kde je mu věnována, stejně jako jeho otcí a staršímu bratru, pozornost pod vlastním, německy uvedeným jménem. Mnohé podrobnější informace o těchto i dalších stavbách lze nalézt na webových stránkách měst, ve kterých působil, zejména Rastattu a Ettlingenu, v textech, věnovaných jednotlivým stavbám (např. zámku Favorite), baroknímu umění v Bádensku a v řadě dalších. Široce jsou také presentovány v publikacích bádenských měst a jeho začátky jsou vzpomenuy i v textech Ostrova. Jeho jméno a rodiště je uváděno také v publikacích, věnovaných mlýnům na řece Teplá, a to jak v české, tak v německé řeči. Podle Grulicha jsou mnohé z jeho návrhů a náčrtků staveb uchovány v Generálním zemském archivu v Karlsruhe a v archivu města Rastattu.

I když literatura, ze které jsme mohli čerpat, obsahovala dostatek údajů o díle a o základních životních datech Jana Petra Arnošta Rohrera (narození v Tisové, působení v Ostrově, přesídlení do Bádenska atd.), nenalezli jsme v nich, na rozdíl např. od jeho staršího bratra, podrobnější údaje o jeho osobním životě. Požádali jsme proto městský archiv v Rastattu o pomoc a o jejich doplnění – zatím, zřejmě pro krátkost termínu, bez úspěchu.

Přes nesporně velký význam a cenné památky, které všichni stavitelé Rohrerové v barokním stavebnictví zanechali a řadu literárních připomenutí jejich díla, nebyla jim však zřejmě dosud věnována souhrnnější publikace a zejména v české literatuře je o nich publikováno, jak se domníváme, nedostatečně.

Z tohoto hlediska jsou tři články o těchto významných stavitelích v otročinském Zpravodaji snad užitečným příspěvkem nejen pro jeho čtenáře, ale díky internetovému rozšíření i pro širší veřejnost.

Jan Petr Arnošt Rohrer zemřel 26. března 1762 v Rastattu a je pochován v městském kostele. Náhrobní kámen, jehož fotografii připojujeme, je snad zřetelným dokladem, jaké účtě a vážnosti se ve svém působišti těšil.

Za poskytnutí několika textů děkuji prof. R. Grulichovi (Königstein) a kolegovi dr. ing. M. Bomarovi, CSc., (Ettlingen/Praha), za cenná upozornění na další podklady pak kol. Dr. med. M. Popovičovi (Epstein) a kol. Dr. med. V. Zweifelové (Curych).

Kostel sv. Alexandra v Rastattu

Náhrobní kámen J. P. A. Rohrera

Ivan Pfeifer

Foto: https://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Peter_Ernst_Rohrer

Z kroniky Měchova: včelařský spolek

Oficiální název zněl: Zemský ústřední spolek včelařského hospodářství pro Čechy, pobočka Měchov – Otročin.

Účelem spolku byla podpora domácího chovu včel formou přednášek putovních učitelů, pořádání kurzů a přednášek v kurzech, zlepšování včelí pastvy a mnohé další. Pobočku – původní název „sekce“ – založil roku 1898 tehdejší pomocný učitel Ludwig Christely. Zprvu byl včelařem bez větších praktických zkušeností, a pokoušel se zvýšit výnosy zdejšího včelařství křížením původních německých včel s kraňskými kmeny (jednou dokonce s italským včelstvem). Tenkrát byly zaváděny kraňské selské úly s divokým dílem. Následkem bylo v příštím roce i dalších letech rojení a zase rojení – jedno včelstvo se dokonce rojilo osmkrát! Med nebyl v takovém případě vůbec žádný. Když se roje nekrmily, pomřely hladem v našich dlouhých studených zimách. Dnes musím říct, díky Bohu! Kdyby tato doba experimentů trvala delší čas, kdyby se domácí kmeny skutečně zkřížily, jak bylo plánováno, nezbyla by za deset let ve vsi ani včelička. Po mnoha omylech se došlo k závěru, že domácí německá včela coby původní druh nemůže být předstižena žádnou jinou.

Včely se chovaly již v nejranější historii naší obce. Jižní stráž u statku čp. 10 získala své jméno od toho, že na tomto teplém jižním svahu mívával sedlák včelnici. Také příjmení „Zeidler“ (*včelař, pozn. překl.*) a „Biena“ (*včela, pozn. překl.*) v sousedních obcích s chovem včel souvisí, nebo od něj pocházejí.

Nejstarší tvar úlů byl dutý strom, tzv. klát. V Louce – Dolním Hamru mívával starý Dauderer kláty s včelami ještě ve 30. letech. V této jedné vrstvě si také německá včela zachovala čistý původ nejdéle. V obci byly, pokud vím, jen slaměné úly. U Kaspara (Hink čp. 1) se slaměné úly pro včelstva v této podobě používaly nejdéle. Do úlů se včelstvo sesypalo a bylo ponecháno samo sobě. Silné časné roje ještě snesly dostatek zásob na zimu, pozdější roje vyhladovaly. Tento chov včel nemohl přinášet ani vysoké výnosy medu, ani udržet stavy včelstev na úrovni, která byla potřebná pro opylení ovocných stromů atd.

Při tomto způsobu včelaření se ze slaměného úlu shora odřízly dvě nebo tři vrstvy, dvě nebo tři spodní zůstaly. Když ve svrchních pletencích zůstala královna, bylo včelstvo ztraceno. Med se vypustil, vosk se prodal svíčkaři. Christely postavil dřevěné úly podle rozměrů durynského faráře Gerstunga a tím zavedl rozběrné dílo. Rámečky bylo možné vytáhnout a nasadit, vytáčet v medometu a opakovaně používat po řadu let. U rozběrného díla bylo možné kontrolovat zásoby medu a v případě potřeby přikrmovat cukerným roztokem. Vyhladovění už nebylo při opatrném včelaření možné. Včelaři dostávali – vzhledem k důležitosti včel pro oplodnění květů – 5 až 7 kg cukru ročně pro krmení včelstev bez daně. Tento nedaněný cukr byl denaturován metylalkoholem, takže byl pro lidi nepoživatelný.

Pobočka Měchov – Otročin zahrnovala včelaře z Měchova, Otročina, Brti, Poseče a Tisové. Počet členů byl proměnlivý. Většinou měl spolek 25 - 30 členů, z toho z Měchova asi 10, z Brti 3 nebo 4, z Poseče 5 - 6, stejně z Otročina a z Tisové byl 1 - 2 členové. Sídlo bylo v Měchově. Měchov také vždy obsazoval místo předsedy a jednatele. Prvním předsedou spolku byl, pokud si vzpomínám, Norbert Halbritter; prvním jednatelem zakladatel spolku Ludwig Christely. Pak následovali předsedové Wenzl Lang, po něm Konrad Hanika a pak Franz Saatzer. Po Christelym převzal úřad jednatele učitel Wallner a po Wallnerovi Josef Köhler čp. 62. Byl zřejmě nejhorlivějším včelařem a jednatelem po nejdelší čas. Po jeho smrti převzal tento úřad Albert Schöninger čp. 12 a zastával jej až do zhroucení Říše.

Pobočka spolku vlastnila jeden medomet pro Měchov a jeden pro Otročin. Členové si je půjčovali za malý poplatek. Rovněž bylo k dispozici tavidlo na tavení vosku parou a lis na plástve.

Stavy včelstev spolku činily kolem 135 kusů. 1/3 připadala na Měchov, 1/3 na Poseč, zbytek se dělil mezi ostatní obce. Průměrný výnos medu byl 12 kg na včelstvo. Existovaly i výjimky: až 40 kg bylo získáno od jednoho včelstva. Přicházely také špatné roky bez výnosu, a včelstva se musela přikrmovat.

Cena medu se blížila ceně másla, odbyt v Karlových Varech byl slušný. V Otročině měl učitel Frank vzorovou včelnicí s elektrickým vytápěním. Zabýval se také chovem královen.

autor: Konrád Hanika
překlad: Blanka Horáková

Tělovýchovná jednota Budoucnost Otročín, z.s.

Zdravím všechny fanoušky, hráče a příznivce fotbalu v Otročině. Je za námi polovina soutěže III. třídy okresní soutěže Karlovy Vary.

Minule jsme dali seznam fotbalových oddílů, se kterými se budeme v nadcházejícím ročníku 2017–2018 setkávat. Domácí utkání se hrají od 13 hodin a jsou vždy vyvěšena.

V krátkosti Vás seznámím s výsledky. V prvním kole jsme odjeli do Kolové, kde jsme odehráli velice dobré utkání. Po 90 minutách byl stav 1:1. Podle nových pravidel přišly na řadu pokutové kopy. V prvním kole III. třídy jsme byli první, kteří toto pravidlo využili. Zvítězili jsme nakonec 1:2 na penaltu. Takže jsme si odvezli jeden bod za remízu a druhý za výhru. Na první pokus bylo přivezení dvou bodů z venku úspěchem.

V následujícím týdnu jsme doma uvítali našeho věčného rivala Krásné Údolí. Zápas se nám velice vyvedl, soupeře jsme k ničemu nepustili a zápas jsme dovedli do vítězného konce. Krásné Údolí si odvezlo porážku 3:0. Dva zápasy a pět bodů. Že by nastaly dobré časy? To se mělo potvrdit v Potůčkách. Do zápasu jsme nastoupili ve vítězné sestavě. Pokud by o vítězství rozhodovalo, kdo trefí více tyčí a břevem, tak bychom určitě vyhráli. Fotbal se však hraje na góly. Prohra 4:1 hovořila za vše.

Bylo třeba se poučit z chyb, oklepat se a připravit na další zápas, který nás čekal doma s Abertamy. Opět se nám dařilo a zápas jsme dovedli až k pokutovým kopům. Slavili jsme vítězství 3:2 na penaltu. V následujícím kole jsme odjeli do Hroznětína. Domácí tým byl posílen několika hráči z A týmu. Odvezli jsme si krutou prohru 6:0.

Po týdenním odpočinku dorazil tým z Děpoltovic. Zdrželi se 90 minut a odjížděli s prohrou 3:1. Tři body byly doma. Další týden jsme odjeli do Stanovic. Bohužel jsme odjížděli v oslabeném počtu, a co více, po několika minutách jsme dohrávali s 10 hráči v poli. Porážka byla 4:0. Dny utíkaly, byl tady 1. říjen a dorazil tým z Počeren. Poločas byl v náš prospěch. Konec byl jiný, prohra 1:3. Ztratili jsme tři body. V následujících týdnech nás opustilo štěstí. Vysoká prohra se Sadovem 8:1, ve Žluticích 1:0 vlastním gólem a doma s Útvinou rovněž 0:1. Do konce podzimní části nám chybělo odehrát dva zápasy. Počasí bylo už dosti sychravé a chladné. K předposlednímu zápasu jsme nastupovali v Hájku. Prohráli jsme 5:1.

Poslední zápas nás čekal doma s týmem Agro Stružná. A jak by to vypadalo, kdybychom se s našimi fanoušky nerozloučili výhrou. Stružnou jsme vyprovodili 4:0. Podzimní část přezimujeme na 12. místě. Oproti minulým ročníkům je to velice dobré umístění. Získali jsme 13 bodů.

Co říci na závěr? Poděkování všem fanouškům, členům, hráčům, paní starostce a obci za podporu. Všem přeji krásné prožití vánočních svátků, vše nej do nového roku a pevné zdraví. To ostatní přijde samo.

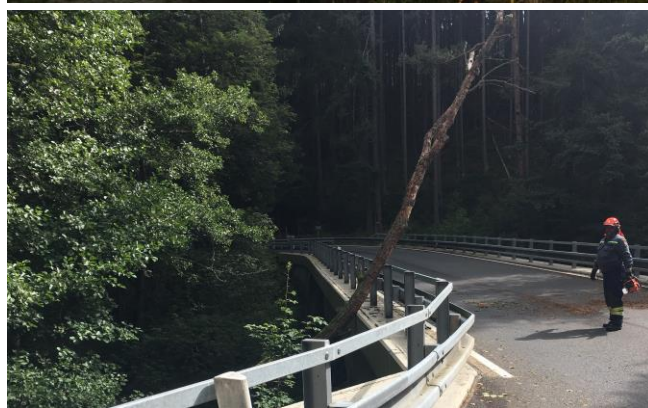
Jan Nepraš

SDH Otročin

Vážení a milí čtenáři otročínského Zpravodaje, dovoluji Vám v předvánočním čase přiblížit dění v druhé polovině roku 2017.

Jednotka SDH Otročin v tomto období vyjížděla k zásahu hned několikrát a to hlavně kvůli povětrnostním vlivům, které panovaly na území západních Čech. Nejprve dne 23. 6. členové JSDH odklízeli padlou větev na vozovku za obcí Měchov a ještě ten samý den po poryvu silného větru na žádost paní starostky odklidili také padlý strom v Brti. V polovině září vyjížděli členové jednotky k dalšímu, tentokrát pouze nakloněnému stromu přes vozovku za obcí Tisová – směr na Bečov nad Teplou. Hrozilo přímé nebezpečí újmy na majetku nebo zdraví obyvatel a tak byl strom pokácen a uklizen. Poslední výjezd na padlý strom byl dne 29. 10. Šlo opět o vyvrácený strom vlivem velkého poryvu větru, tentokrát přes vozovku Otročin – Teplá. I zde došlo k jeho odklizení. Při všech těchto zásazích členové výjezdové jednotky využili informací a zkušeností ze školení na práce s motorovou pilou, o jehož konání jsme Vás informovali v předchozích zpravodajích. Ve dnech 31. 8. a 25. 11. členové JSDH Otročin po dohodě se zastupiteli čistili kanalizaci v obci.

21.–22. 10. proběhl kurz „Nositel dýchací techniky pro SDH“. Tohoto kurzu se zúčastnili členové, kteří již tento kurz v rámci příprav na výjezdy absolvovali, společně s novým členem výjezdové jednotky SDH Otročin Ondřejem Neprašem. Poslední říjnový víkend proběhlo taktické cvičení složek IZS „POUTNOV 2017“. Cvičení bylo zaměřeno na zdolávání požáru velkého rozsahu a vyhledávání osob. Bylo rozděleno do dopoledního a odpoledního bloku s cílem nejprve zajistit kontinuální dálkovou dodávku vody 1600 litrů za minutu po dobu 30 minut. Po spolupráci všech složek se tento cíl podařilo splnit. Byla zajištěna čerpací stanice pomocí cisterny CAS a plovoucích čerpadel na řece Teplá. Z takto dostupného zdroje byla zajištěna kyvadlová přeprava vody na vzdálenost 2 km. Pro zdolání cvičné situace bylo zapotřebí také vytvořit dopravní i útočné vedení s další CAS a zajistit přísun hasicích látek podél celé fronty požáru o délce 160 m souběžně s místní komunikací Horní Poutnov – Tisová.

Pro zasahující hasiče bylo vytvořeno také odpočinkové zázemí, kde trávili čas mezi plněním jednotlivých úkolů. V této části cvičení se mimo jiné řešilo využití a spolupráce při plnění Bambivaku s LS PČR Praha. V odpoledních hodinách se plynule přešlo k plnění druhého cíle a tím bylo pátrání po osobách a navázání kontaktu. Jednotkám byla představena využitelnost technologie GINA. Poté došlo k procvičení postupu jednotek PO (Požární ochrany) při zásahu na tento typ události. Vyzkoušena byla i spolupráce s PČR při organizování rojnice. Cvičení ověřilo také schopnosti reakce hasičů na nalezené předměty a schopnosti lokalizátorů GPS v praxi, hlavně přenos dat do tabletů a spojového vozidla HZS. O velikosti cvičení svědčí počet zúčastněných jednotek – těch bylo 6 jednotek HZS Karlovarského kraje a dokonce 13 jednotek SDH napříč celým krajem.

Členové SDH Otročin od počátku července pracují na vyklizení a úpravě garáže. Bylo zapotřebí vyklidit, umýt stěny i podlahy, došlo také na malé stavební úpravy a malování, opravu střechy a vrat i s novým nátěrem, odvlhčení celého objektu. To vše dělali členové SDH ve svém volném čase a patří jim za to velký díl, protože tomu věnovali spoustu svého času. Díky tomu se můžeme na konci září pochlubit garáží, ve které můžeme parkovat nový přírůstek do vozového parku SDH Otročin. Jedná se o automobil DA LZ1 Toyota Proace, který jsme obdrželi od Karlovarského kraje. Slavnostní předání proběhlo dne 25. 7. přímo před Krajským úřadem v Karlových Varech. O technických vymoženostech tohoto vozidla a jeho využití Vás budeme rádi informovat v některém příštím vydání zpravodaje, protože na jeho technickém dovybavení dle představ ještě pracujeme.

Jako každý rok se členové SDH zúčastnili slavností jiných SDH, v tomto pololetí jsme doprovázeli slavnostní průvod v Hájkův Tatrou 148. Na počátku listopadu jsme z plošiny odvětvili strom v zahradě, který ohrožoval majetek obyvatele. Zároveň jsme větve odvezli a uklidili. Na počátku prosince nás čekají cyklická školení obsluhy motorových pil a seminář preventistů pořádaný Okresním sdružením hasičů Karlovy Vary.

Každý první pátek v měsíci se v kabinách schází výkonný výbor SDH, řeší náměty a připomínky, plánuje činnost na další období a vymýšlí akce i brigády pro Vás. Poslední takovou akcí byla technická výpomoc při „Rozsvícení vánočního stromu“. Dne 2. 12. jsme zajistili osvětlení, dodávku elektrického proudu, ohňostroj i svařené víno na zahřátí. Doufám, že se Vám akce líbila a že vás všechny již naladila do pohodové vánoční nálady.

Za všechny členy SDH Otročin všem přeji klidné prožití Vánoc, bohatého Ježíška a do roku 2018 hlavně hodně zdraví a štěstí.

za SDH Otročin Pavla Veselá Kaňková

ČSŽ Otročin

Vážení a milí,

máme tady opět adventní čas, hlavně dětmi radostně očekávaný, který jsme jako tradičně zahájili společně v sobotu **2. 12. rozsvícením vánočního stromu na návsi v Otročině**. Letos se nám advent trochu zkrátil o týden, když Štědrý den je současně čtvrtou adventní nedělí, ale snad i Vy přesto stihnete včas všechny nákupy, uklízení, pečení a zdobení a vánoční večírky zaměstnavatelů.

I když některé naše děti již odrůstají, tak jsme s Mikulášem rozdali asi 80 balíčků dětem za moc pěkné básničky a písničky, naši andělci se naučili několik tradičních koledí, které Vám zazpívali s andělskou Markétou Zemanovou. Ve zpívání navázala oblíbená nejdecká skupina Bugr Band, jejíž členové byli překvapeni velkou návštěvností akce a jako všichni, kdo zavítají na nějakou kulturní akci do Otročina, příjemnou atmosférou akce a tím, že si ji děláme sami bez nějakých drahých agentur. Místo agentury máme totiž velmi obětavou a trpělivou starostku, která vždy dohlíží na všechny přípravy a hladký průběh akcí. Každému se zde líbilo něco jiného - svařáček od našich hasičů a hasiček příjemně zahrál, perníčky, které rozdávala Věruška Beníšků, moc chutnaly, své příznivce měl ohňostroj i kád' s kapry a tradičním pouštěním lodiček se svíčkou nebo živý Betlém s Marií, Josefem a Ježíškem, třemi Králi a ovečkami a vánoční strom originálně ozdobený šiškami s mašličkami. I náš jarmark byl letos velmi pestrý díky rukodělným výrobkům našich členek i našich sousedek, které věnovaly část nebo celý výtěžek naší organizaci. Děkujeme Janě Neužilové (Zemanové – mimo jiné dle dětí autorce nejhezčí vánoční výzdoby domu v Otročině) a Simoně Brabcové. Všem zúčastněným, hlavně všem členkám, rovněž moc děkuji za pomoc při zajištění této milé akce.

25. 11. se naše emeritní předsedkyně Maruška Macháčková zúčastnila za organizaci naší a okresní **Výročního kongresu ČSŽ v Praze a 50. výročí ČSŽ – hlavního spolku**, jehož předsedkyně nám přijela popřát k 60. výročí naší organizace již v létě na slavnosti.

15. 10. jsme využily krásného počasí, přes vysoký termín bylo počasí jako v létě a uspořádaly jsme společně s obcí a sportovci **3. ročník Drakiády** na fotbalovém hřišti a louce za Švecovými. Draků bylo plné nebe, protože našťastí aspoň trochu foukal vítr. Pečené buřtíky také všem chutnaly.

O otročinských slavnostech aneb šedesátiletém výročí ČSŽ ZO Otročin dne 22. 7. jsme psaly již v létě, tak alespoň doplníme náš velký den krátkou fotoreportáží.

Rozsvícení vánočního stromu

Drakiáda

Fotoreportáž z otročínských slavností

Na závěr bych Vám chtěla popřát krásné vánoční svátky, dětem vytoužené dárečky pod stromečkem, do nového roku 2018 pevné zdraví a hodně štěstí a spokojenosti dle textu z naší hymny:

„Ať je nám pracovně nebo líně, my rádi žijem v Otročině.“

Petra Horská, předsedkyně

Ve Zpravodaji byly použity mimo jiné fotografie dodané SDH Otročin a Svazem žen Otročin. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 21522.
Vydává: Obec Otročin - Otročin 48, 364 01, IČ: 00254860.
Tiskne: Tiskárna Median, s.r.o., Průmyslová 1456, 363 01 Ostrov, www.tiskarna-median.eu

info@otrocin.eu | www.otrocin.eu | tel. 353 394 237